Studiu din Galateni, Cel neprihănit va trăi prin credinţă! Ianuarie 2020 !

Cartea Galateni scrisă în Antiohia Siriei, o carte timpurie alături de 1 Tesaloniceni şi Iacov, probabil scrisă prin anii 49 d.Hr. După unii, cartea Iacov, adresată evreilor, ar fi chiar mai timpurie (44d.Hr.). Locul şi data însă nu schimbă mesajul central al cărţii.
Cartea Galateni este scrisă cam la 16 ani după înviere, înălţare, coborârea Duhului Sfânt.
*Primiţi şi ţineţi Evanghelia curată, pentru că dacă nu, se pot întâmpla două lucruri:
-păcătoşii nu sunt mântuiţi;
-Dumnezeu nu este slăvit.

Gal.1:1-5 miroase a fum, adică este o epistolă ce conţine controverse, polemici, o epistolă personală. Spre deosebire de ea, ep.Romani este o epistolă liniştită, ordonată, logică, şi deşi sunt diferite, tratează acelaş subiect.
În urmă cu 500 de ani, pe 31 octombrie Martin Luther deschide o discuţie teologică, deşi scopul lui nu era o reformă în biserica romano-catolică. Luther a iubit această carte. „Magna Carta" a libertăţii creştine. Warren Wiersbe o numeşte „Dinamita spirituală".
În prima călătorie misionară descrisă în Fa.13,14, ap. Pavel merge în Antiohia, Iconia, Listra, Derbe. Evenimentele din Galatia se petrec în Asia mică, adică Turcia modernă. Pavel le scrie celor din Galatia de sud. Cei din sud erau ca un cazan clocotind. Erau romani, greci, iudei, neamuri cu o minoritate evreiască în bisericile din Galatia, cam 80% cu 20%. Cei mai mulţi creştini dintre neamurile din Galatia proveneau din lumea păgână, încercând să găsească o soluţie de a trăi împreună.

Conciliul de la Ierusalim !
Fa.15.v.5 "atunci unii din partida Fariseilor care crezuseră, s-au ridicat, şi au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur, şi să li se ceară să păzească legea lui Moise".Să ne amintim ce am studiat din Ioan 8:30-59"unii care crezuseră în El".

Iudaizatorii= evrei convertiţi la creştinism, dar adaugă la mântuirea prin Hristos şi circumcizia. Ei sunt consideraţi personajele negative ale cărţii. Pavel le spune că Hristos este deajuns pentru mântuire, iar iudaizatorii spun: Isus+ circumcizia. Justificare= a declara drept (termen juridic). Iudaizatorii atacau justificarea prin credinţă.

Evanghelia lui Pavel şi autoritatea lui:
-iudaizatorii spun că Pavel nu este cu adevărat ucenic al Lui Isus, sau apostol, pentru că apostolii sunt alţii. Pavele, spuneau ei:"eşti un apostol de mâna a doua". Ei atacau pe ap.Pavel şi mesajul lui.

Cartea se împarte în 3 părţi:

1. 1-2 Personală. Apărarea apostoliei lui Pavel
2. 3-4 Doctrinară. Explicarea neprihănirii prin credinţă.
3. 5-6 Practică. Apărarea libertăţii creştine.

.

***1. Gal.1:1-2 Autoritatea lui de apostol nu este dată de vreun om, ci de Însuşi Dumnezeu**. Pavele, spun ei, eşti venit cam târziu.

Mesajul lui Pavel. Gal.1:3,4.. Jertfa Lui Hristos a fost voluntară, personală, sacrificatoare, răscumpărătoare, rânduită de Tatăl. Tot ceea ce scriu eu, zice Pavel, este despre Hristos şi Ev.mea aduce glorie Lui Dumnezeu.

Tema: nu există decât o singură Evanghelie a mântuirii de la Dumnezeu, şi oricine predică o altă Evanghelie, va fi condamnat pe veci.

Ce este *neobişnuit* la această epistolă:
-în carte nu există cuvinte de mulţumire cu privire la galateni, cum ar fi în cartea Coloseni, Filipeni, şi chiar Corinteni. De ce, pentru că ei *s-au întors spre o altă Evanghelie* (greek=dezertare, aţi aruncaţi armele şi aţi fugit).

Americanii au o vorbă:"Absent without leaving", tradus ar fi:" absenţi dar fără să fi plecat."
„*Heteros*"-o altă Evanghelie, de alt fel, o evanghelie falsă, pervertită, şi care aduce confuzie, turburare (v.8,9). Chiar dacă noi, sau un înger am aduce o altfel de evanghelie să fie blestemat (anatema).
Apare de două ori în capitolul 1 termenul „anatema". Anatema mai înseamnă şi sub blestemul lui Dumnezeu, sau respins de Dumnezeu, condamnat la iad.

Pavel este foarte ferm cu galatenii. v.10. Le spune adevărul gol goluţ. El este doctorul ce spune pacienţilor lui diagnosticul corect.

Galateni este :
-o scrisoare scrisă la urgenţă.
-tonul lui Pavel este personal, emoţional, polemic (argumentativ).

-expune iudaizatorii care amestecă Legea cu Harul; ei învaţă că mântuirea adevărată se capătă prin credinţă +circumcizie.
-scrisoarea învaţă cum să respingă doctrina falsă.
-învaţă importanţa adevărului şi natura credinţei adevărate, mântuitoare.

Mărturisirea de credinţă a apostolului Pavel apare în Fa.9:22 şi Gal.1:11-24.
Mărturisirea de credinţă a oricărui credincios trebuie să conţină 3 aspecte:
-Cum a fost înainte, Cum s-a pocăit, Cum trăieşte viaţa de credinţă în prezent?

Evanghelia primită de la Dumnezeu prin revelaţie, nu de la vreun om. Gal.1:11,12.

Încurajări:

1. Creştinismul este în mod suprem o religie a convertirii.
2. Nici un păcătos nu este un caz fără speranţă.
3. Uneori duşmanii Evangheliei devin cei mai buni evangheliști.
4. Mântuirea începe cu Dumnezeu, nu cu noi.
5. Dacă Domnul a putut să-l mântuiască pe Pavel, atunci poate să mântuiască pe oricine.

Domnul nu recrutează eroi. Ironic este faptul că El mântuieşte pe cei mai răi, pe cei mai rebeli, ca harul Lui să strălucească şi El să-Şi primească gloria. Pe cât sunt azi de departe unii, cu atât mai mare va fi sărbătoarea când aceşti fii rătăcitori se vor întoarce la Tatăl.

***Galateni 2:1-10 Apărarea Evangheliei** (aprox.14 ani mai târziu de la convertire).

Tema: Evanghelia uneşte şi divizează. Ne separă de cei ce adaugă orice la lucrarea desăvârşită a Lui Hristos, ca fiind singura cerinţă pentru a fi acceptaţi de Dumnezeu, şi ne uneşte cu toţi creştinii cu trecuturi diferite.

Iudaizatorii sunt:
-cei ce spionează libertatea noastră în Hristos,
-fraţi mincinoşi, nu sunt cine afirmă că sunt (fraţi),
-folosesc înşelăciunea pentru a se infiltra în biserici,
-vor să oblige neamurile să se circumcidă,
-se opune adevărului libertăţii creştine,
-tacticile lor arată o credinţă greşită.

Ap.Pavel le răspunde fără să se compromită cu ei în vreun fel.

Gal.2:5”noi nu ne-am supus şi nu ne-am potrivit lor nici o clipă măcar, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână cu voi”.

Circumcizia: un adevăr foarte important pentru iudei. Avraam a fost tăiat împrejur (Gen.17), Isaac la fel, Iacov, David: „cine e netăiatul acesta împrejur”, vorbind despre Goliat, dar astăzi este cu totul altceva.
Astăzi a ţi se cere să fii tăiat împrejur înseamnă să deschizi uşa Legii, cu toate legile, jertfele, sacrificiile; asta ar însemna să-L dai afară pe Hristos.

Dar atunci a fi evreu şi desigur circumcis, era mare lucru. Când toţi str-stră-stră bunicii tăi au fost circumcişi şi ai în spate o tradiţie de 2000 de ani, eu am fost, fiul meu să nu mai fie? Asta ar fi fost o blasfemie – cum putem arunca la gunoi tot trecutul, toată istoria noastră?! Probabil că sigur că şi noi dacă am fi fost acolo, atunci, poate am fi gândit la fel. Să ne gândim la ortodocşii din zilele noastre, oare nu gândesc şi ei la fel?

2:6-10. Îi respect pe cei 3 fraţi, dar suntem egali; nu există superioritate între neamuri şi evrei, Dumnezeu nu are favoriţi.
v.7,8 Cei 3 (Petru, Iacov şi Ioan) şi eu, predicăm aceeaşi Evanghelie), Petru apostol al celor tăiaţi împrejur, iar Pavel al Neamurilor. Aceeaşi Evanghelie: doar prin har şi doar prin credinţă.
Doi apostoli majori: Petru şi Pavel; trei stâlpi ai bisericii din Ierusalim: Petru, Iacov şi Ioan.

Lecţia despre unitate în Evaghelie!
-pentru această Evanghelie se merită să mori, pentru că este Adevărul,
-unitatea Evangheliei contează,
-Evanghelia curată predicată este baza adevăratului creştinism, pentru că adevăratul creştin este una cu ceilalţi, chiar dacă are dezacorduri minore.

2:11-21 Comportament greşit la masă ! Antiohia !

Tema: confruntarea personală este necesară atunci când adevărul Evangheliei este în joc. Nu trebuie să compromitem adevărul justificării prin credinţă (şi doar prin credinţă).
2:11 Un apostol să îi spună unui alt apostol, în public, că nu se comportă cum trebuie, este grav. Nu se mai găseşte nici un incident ca acesta în tot Noul Testament.
Antiohia era al 3-lea oraş ca mărime din imperiu, după Roma, Alexandria, Antiohia şi Corint. În Antiohia erau tot neamuri, dar evreii aveau sinagogi

puternice, şi acolo s-a răspândit Evanghelia. Fa.13. Acest loc a devenit cel mai important centru creştin. În cartea Leviticul, „coşer food” însemna şi să nu stai la masă cu un neevreu, deşi acum toţi ar fi trebuit să fie una în Hristos.

-Petru ajunge în Antiohia, şi cam aşa într-un fel de inspecţie. Cei de acolo l-au primit într-un mod deosebit: spune-ne cum ai umblat pe apă, cum au fost oamenii înviaţi, spune-ne cum era Isus, cum a înmulţit pâinile etc..iar Petru le spunea cum sta lângă Domnul, cum vorbea cu El, cum mâncau împreună.

Deodată un iudaizator i-a zis:”Petru am auzit că tu te-ai fi lepădat de Domnul, nu-i aşa”? Acum noi nu ţinem pică pe tine, dar te întreb, tu nu ţii la învăţăturile sfinte ale VT., tu ai vrea ca religia noastră străbună să piară? Ţie nu-ţi pasă de ea? Greşeşti atunci când stai la masă cu cei netăiaţi împrejur. Peste 2,3 generaţii ne vom pierde toate valorile naţionale. Noi să ştii, nu vrem să ducem la Ierusalim un raport nefavorabil.
Şi Petru s-a retras de la masa Neamurilor pentru că s-a temut. A fost ameninţat, intimidat, şi chiar şi Barnaba a căzut odată cu el, în acea greşeală (laţul făţărniciei). Probabil că acolo era două camere: una pentru evreii curaţi, şi alta pentru necuraţi. Dacă Pavel nu ar fi intervenit, s-ar fi format două grupuri încă de la început. Unde spune în NT. cu cine să stai la masă şi cu cine nu?!
1 Cor.5:11(nu sta la masă cu un om care-şi zice „frate” dar e curvar, lacom de bani, închinător la idoli, sau defăimător, hrăpăreţ..)

A.Libertatea lui Petru în Antiohia:
-mânca cu Neamurile,
-teama lui: frica de iudaizatori. Prov.29:25 ”frica de oameni este o cursă”
-căderea lui: se retrage de la masa Neamurilor

B. Răspunsul lui Pavel – l-a mustrat aspru
-a recunoscut ipocrizia – actoria: cu mască şi fără mască (ştii că e greşit ce faci, dar continui să faci)
-a văzut pericolul
-l-a confruntat pe Petru public.v.14”când am văzut că nu umblă drept după adevărul Evangheliei”.
2 v.16. Justificarea prin credinţă.

Martin Luther:”justificarea prin credinţă este doctrina şefă a credinţei creştine; învaţă-i asta, predică-le-o, dă-le în cap cu ea”. O doctrină greu de crezut. Ea se aşează pe o altă doctrină – Harul Lui Dumnezeu dăruit tuturor.

De ce e cea mai bună:
-pentru că trebuie să admitem că suntem atât de pierduţi încât nu ne putem mântui singuri;
-dacă Isus nu te-ar mântui, atunci nimeni altul nu te poate mântui.

2 v.17-19 Justificarea prin credinţă este apărată.
În lumea toată există doar 2 mari religii:
- ceea ce face Omul pentru mântuirea lui (toate religiile moarte),
-ceea ce a făcut Isus, lucrarea Lui de la Calvar.

Gal.2:20,21.Dacă omul se poate mântui singur, atunci degeaba a murit Hristos.

Mântuirea prin fapte este o doctrină criminală, distruge tot ce a făcut Hristos !

5 Adevăruri care rămân din Gal.2:20

1. Când discuţi despre marile adevăruri, pune adevărul deasupra prieteniei;
2. Păcatele mici pot conduce la mari compromisuri;
3. Câteodată păcatul trebuie respins public;
4. Când venim la Hristos prin credinţă, primim tot ce e nevoie pentru a fi total acceptaţi de Dumnezeu
5. Creştinul este acum acea persoană în care locuieşte Hristos prin Duhul Său.

***Cap.3 Doctrina justificării prin credinţă!**
Pavel oferă 6 argumente pentru a demonstra justificarea prin credinţă:
-personal: experienţa spirituală. 3:1-5
-scriptural: viaţa lui Avraam. 3:6-14
-istoric: natura Legii. 3:15-25
-doctrinar: poziţia credinciosului în prezent. 3:26-4:11
-emoţional: afecţiunea lui Pavel pentru ei. 4:12-20
-alegoric: analogia dintre Sara si Agar. 4:21-31

3:1-5 Argumentul din experienţă: iudaizatorii i-a „fermecat” cu farmecele lor. O altă traducere îi numeşte:”dragi idioţi”. Eu am văzut, am trăit împreună cu voi acele adevăruri.
3:6-14 Citat din VT. Avraam este exemplul de credinţă suprem pentru evrei, cel mai bun exemplu –părintele Avraam. El a fost justificat prin credinţă mai întâi, Gen.15, iar abia după aceea în Gen.17 a fost circumcis.

3:7-9 Neamurile sunt mântuite la fel. Planul de mântuire al lui Dumnezeu este mereu la fel pentru toată lumea.
3:7,9 ”adevăraţii fii ai lui Avraam sunt cei născuţi în Hristos, prin credinţă”, evreu sau neevreu.
3:10-13 Legea condamnă, dar nu mântuieşte. Legea cere perfecţiune, performanţă, iar o singură greşeală aducea blestemul.
Habacuc 2:4”Cel neprihănit va trăi prin credinţă”.
v.13 preluat din Deuteronom 21:22, 23 spune că „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi”.

Concluzii:

1. Chiar şi creştinii puternici pot fi înşelaţi de învăţătorii falşi.
2. În orice eră, mântuirea se capătă la fel: prin har, prin credinţă.
3. Păcatul l-a aşezat pe om sub blestem, fără vreo urmă de speranţă, fără har.
4. Justificarea prin credinţă şi justificarea prin faptele legii se exclud reciproc.
5. În moartea Sa, Domnul Isus a luat locul nostru – *substituire*
   -a plătit preţul pentru păcatele noastre – *răscumpărare*
   -a îndepărtat vrăjmăşia ce sta între noi şi Dumnezeu – *împăcare*
   -a satisfăcut justiţia lui Dumnezeu – *justificare*
   -a întors mânia lui Dumnezeu – *ispăşire*

Liber în Hristos ! Gal.3:15-29

Legea are un scop bun, dar nu acela de a ne mântui.

A. Permanenţa promisiunii. 3:15-18. Hristos este împlinirea promisiunii făcute lui Avraam.
v.15.Un legământ făcut nu mai poate fi schimbat. Promisiunea a fost făcută seminţei lui - adică Hristos.

Legea cerea ascultare – dar promisiunea cere credinţă!

Credinţa se bazează pe ceea ce a făcut Hristos. Evanghelia nu este lege ci este o promisiune:”ne-a dat pe Fiul Său, pentru ca oricine crede..”aici nu apare cuvântul ascultare.
-promisiunea continuă: Avraam –după 430 de ani – Moise (adăugarea legii) – Hristos – Hristos este sfârşitul legii. Rom.10:4.

B. Scopul legii.3:19-25.
De ce a fost adăugată legea? Din cauza păcatelor.v.19, 22. Până când? Până când avea să vină ”Sămânţa”. Trebuie să existe şi acum legea separat pentru evrei? Nu! Legea este şi în prezent activă ca şi atunci, adică arată celor fără de lege consecinţele, şi-i îndrumă spre Hristos. Dar Hristos este sfârşitul definitiv al Legii

pentru copiii Lui. Noi creştinii nu avem nevoie de lege pentru a ne arăta păcatul din viaţă, sau vreo îndrumare. Noi am murit faţă de lege.

I: dacă mă duc într-un parc cu bănci proaspăt vopsite, şi văd un semn:"Nu atinge", primul imbold este să ating. Cine e de vină, semnul, sau eu? Eu sunt de vină, dar semnul trezeşte în mine o dorinţă de a atinge. Dar dacă mă duc în parc, sunt nişte bănci, nimic neobişnuit, nu am nici o treabă. Interesant, nu?

De ce Eva ai luat din pom? Pentru că este ceva în noi care ar vrea să asculte, dar tot în noi este ceva ce vrea să se răzvrătească. Acesta este un război constant în noi. Legea îţi arată că eşti păcătos, dar nu te ajută să devii mai bun. Ce-ar fi să dai vina pe doctor că ţi-a spus că ai cancer. Analizele o arată, şi nu e el de vină, sau X-rayul. Legea e bună, dar nu îţi poate schimba inima.

3:24 Legea ne-a fost un gardian – tutore –pedagog. Pedagogul lucra pentru stăpân. El îl învăţa pe copil tot ce ştia el. Era un fel de homeschooling (şcoala acasă). Dar după ce l-a învăţat tot, gardianul nu mai are a face cu copilul. La fel şi cu legea. Ea a învăţat pe om, a îndemnat cu tot ce a putut spre Hristos.

Privilegiul de fiu: Gal.3:26-29:

- O nouă poziţie v.26 fii şi fiice
- O nouă relaţie v.27 te alături unei echipe noi, îţi pui o uniformă nouă
- O nouă stare : v.28 una în Hristos (aspectul exterior nu ne împiedică să fim una) Unitatea în Hristos este deasupra a tot şi toate.
- Un viitor nou. 3:29

*Cap.4 ***Tema***: odată ce am înţeles că totul este al nostru prin credinţa în Isus Hristos, nu ne mai putem întoarce la sclavie, sau să încercăm să-i fim plăcuţi Lui ţinând Legea.

A. O schimbare radicală 4:1-11

De aceea un copil de rege nu trebuie să trăiască ca rob al lumii acesteia. Odinioară eram robi, dar acum suntem fii şi fiice de Dumnezeu.
v.4-7 am fost adoptaţi ca fii cu drepturi depline.v.6. Fiul, fiica mea nu au nevoie de audienţă ca să vină să vorbească cu mine.

I:Un frate păstor odată, era la biserică la o seară de rugăciune. Era sus la amvon şi copilaşul lui de numai câtiva anişori s-a suit sus la amvom în timp ce tata era acolo, l-a întrebat ceva, tatăl a lăsat predica, s-a aplecat i-a răspuns, şi copilul s-a dus la mama-sa mulţumit. S-a terminat predica, iar soţia acasă, l-a întrebat ce a vrut cel mic de la el? Dar soţul ei nici nu a realizat că s-a oprit din predică, a vorbit cu cel

mic după care şi-a continuat vorbirea. Dacă eşti un fiu nu ai nevoie de programare la Abba.

Gal.4:7,8 Robii au stăpân, fiii au tată !

A.4:1-11 O schimbare radicală

B.4:12-20 O chemare, un apel personal. Am fost aşa de bolnav că nu m-aţi scuipat, ba dimpotrivă, m-aţi primit ca pe un înger, ca pe Însuşi Hristos. Malarie contactată în prima sa călătorie misionară, boală de ochi? Acum, am devenit oare duşmanul vostru că vă spun adevărul? Cât de mult m-aţi iubit, şi acum ce faceţi?

Adevărul pare ură pentru cei ce urăsc adevărul!

Am predicat, v-am născut, şi acum să vă bag din nou în acest proces?
Proverb american:"nimănui nu-i pasă cât de mult ştii, până nu ştiu cât de mult îţi pasă". Pavel le spune că în lucrarea lui vrea ca oamenii să semene nu cu el, ci cu Hristos. Hristos să ia chip în voi !

C.O alegorie spirituală între Sara şi Agar. 4:21-31

v.21 Iudaizatorii, o religie hibridă.
Cinci persoane sunt menţionate în acest pasaj, două grupe.
Prima grupă este Avraam, Sara, Isaac şi cea de-a doua grupă este Avraam, Agar, şi Ismael.

2 coloane puse faţă în faţă:

-Avraam şi Sara este linia promisă – har – Mt.Sion – credinţă – speranţă – cerul – viaţă – mântuirea în Hristos;
-Avraam şi Agar este linia firească – lege – Mt.Sinai – fapte – disperare – iadul – moarte – mântuire prin fapte.
Lumea întreagă aparţine uneia dintre aceste două linii. La fel cum atunci Ismael îl persecuta pe micul Isaac, la fel se întâmplă şi astăzi.

Predicaţi Evanghelia curată şi vă veţi face mulţi duşmani !

Chiar şi cei apropiaţi, iubiţi, te vor urî. Persecuţia din lume împotriva creştinilor merge mereu crescând.

Oamenii harului şi cei ai legii nu pot trăi în aceeaşi biserică. Aici nu avem ce să tolerăm, nu avem nevoie să fim umili. Nu când avem de-a face cu aşa subiect. Daţi-i afară, izgoneşte pe roabă şi pe fiul ei, izgoniţi-i pe iudaizatori. Uneori trebuie să recunoaştem că trezirea vine pe uşa din dos, dându-i afară pe astfel de oameni.

„Este mai bine să fim divizaţi de adevăr, decât să fim uniţi de eroare”, spune Adrian Rodgers!
Nu putem convieţui cu iudaizatorii – daţi-i afară.
Întrebarea cu privire la cele două linii nu este cine este tatăl tău, ci întrebarea este cine este mama ta, Sara, sau Agar?
Iudaizatorii spunea:”suntem fiii lui Avraam”, iar Pavel le răspunde că nu asta are importanţă, ci dacă sunt din Sara sunt copii spirituali, sau din Agar, copii fireşti!?

Stai tare în Hristos 5:1-12

Tema: trebuie să fim fermi în libertatea noastră creştină, refuzând şi cea mai mică ispită de a ne întoarce la lege, ca o condiţie a-I fi plăcuţi Lui Dumnezeu.

Ca parte practică sunt alegeri de făcut:
*Alegerea nr.1 Sclavia sau libertatea. 5:1 Devreme ce Hristos ne-a eliberat, singura cale de întoarcere la robie este cea care se face în mod deliberat. Dacă ai fost eliberat, de ce te-ai întoarce?
*Alegerea nr.2 Legea sau Harul? 5:2-6

Dacă vă daţi de partea iudaizatorilor, atunci:

-Hristos nu mai are nici o valoare, nu vă e de nici un folos;
-veţi fi obligaţi să ţineţi toată legea 5:3.
Atunci să ţi se aducă şi animale pentru jertfă, preoţii cu straiele lor, zilele de sărbătoare, etc...cu legea nu e ca la cofetărie: îţi alegi ce vrei. Ori toată legea, ori nimic. Circumcizia deschide uşa la toată legea.
Iacov 2:10 Dacă spargi cu o piatră un colţ de geam, trebuie înlocuit totul, nu doar acea mica spărtură.
-ai abandonat Evanghelia harului 5:4
-renunţi la nădejdea creştină 5:5,6. Astăzi, spune Pavel în v.6 nu contează dacă eşti sau nu circumcis, nu mi are nici o valoare.
Credinţa care lucrează prin dragoste - asta este ceea ce vrea Domnul!

*Circumcizia sau crucea? Trăirea prin lege şi nu prin Evanghelie:
-stopează progresul nostru spiritual 5:7
-ne îndepărtează de Dumnezeu 5:8
-conduce la alte erori 5:9
-produce confuzie spirituală 5:10
-îndepărtează ruşinea (stigma) crucii 5:11,12. Dacă ap.Pavel ar face ca ei, ei l-ar lăuda, şi nu l-ar persecuta. Dacă predici Evanghelia curată nu vei fi prea popular.

„Schilodească-se”. Luther:”aş dori ca cuţitul să greşească”, că tot vă doriţi circumcizia atât de mult, să vă castraţi singuri.

3 Concluzii despre Evanghelie:

1. Când e vorba de Evanghelie, nu trebuie să fie nici un compromis;
2. Un cât de mic compromis poate aduce rezultate dezastruoase
3. Credinţa adevărată ce lucrează prin dragoste, înseamnă mult mai mult decât o ascultare exterioară a unor reguli.

5:13-26 Cu toată viteza înainte*,* dar la pas! Viaţa de credinţă nu este un sprint, ci un maraton!
Tema: putem urma firescul, rănindu-ne pe noi înşine, şi pe cei din jurul nostru, sau putem trăi prin Duhul, şi să ne bucurăm de roada bogată a unei vieţi transformate.

Libertatea cere disciplină ori se dezintegrează în anarhie!

5:13-15. Pericolul libertăţii: suntem eliberaţi din păcat nu ca să păcătuim în continuare.

1. Credincioşii sunt chemaţi la libertate.5:13
2. Dragostea împlineşte toată legea. 5:14
3. Libertate fără dragoste duce la distrugere reciprocă. 5:15

5:16-18. Lupta continuă !
-lupta este parte normală a vieţii de creştin.5:16,17
-conflictul dintre carne (fire) şi Duh este inevitabil şi necesar 5:17
-dorinţa Domnului este ca noi să umblăm prin Duhul 5:18. Nu să sărim, să alergăm, să fugim, să zburăm, ci să umblăm, pas cu pas.

5:19.21 Faptele firii:
-vin din fire 5:19a
-lista rămâne deschisă 5:21a
-aceste păcate descriu o viaţă neregenerată 5:21b

5:22-26 Roada Duhului: ţine firea răstignită v. 24, ţine pasul cu Duhul v.25, păstrează inima curată,v.26

*Adevărata libertate şi roada Duhului:
1.Libertatea creştină nu ne dă dreptul să facem ce vrem, *ci* puterea să facem ceea ce trebuie.

2.Libertatea care nu este călăuzită de dragoste, curând va degenera în ciorovăială distructivă.
3.Roada vine din viaţă şi viaţa vine din Duhul.
4.Termenul de roadă sugerează un grup de calităţi care trebuie găsit în viaţa oricărui creştin.

Galateni 6

Tema: când vieţile noastre sunt controlate de Duhul, vom restaura pe cei căzuţi, vom împărţi ce avem cu alţii, şi singura noastră laudă va fi Crucea Lui Hristos.

v.1 Ridicaţi, reparaţi cu blândeţe. Mărşăluim împreună spre Sion.
-când pui la loc un os rupt (un frate), ai grijă că el se va teme că-l răneşti şi mai tare şi te poate lovi, de aceea apropie-te cu gingăşie, ca să-l poţi ajuta. Am văzut animele prinse într-un gard de sârmă ghimpată, şi cei ce se apropiau dacă nu aveau mare grijă puteau fi omorâţi de animal, de frică. Animalul nu ştie că-i vrei binele. La fel se poate întâmpla şi cu omul rănit grav, sau firesc, necrescut.

Cei ce cad în păcat:
-sunt prinşi de păcat, şi se zvîrcolesc să scape ca un animal;
-ei cer cumva ajutorul oamenilor spirituali;
-ei trebuiesc ajutaţi cu blândeţe;
-de ei trebuie să te apropii cu grjă;

6:2-5. Povara din v.2, e altfel decât cea din v.5. Cea din v.2 este o povară f.f.grea, pe care respectivul nu o poate duce, spre deosebire de cea din v.5 care este a fiecăruia în parte de dus.
6:6-10 Nu poţi semăna compromis şi să seceri sfinţenie. Ce semeni în viaţa ta? Eşti mulţumit de ceea ce recoltezi în viaţa ta?

6:11-18 Laudă cu crucea lui Hristos.
4 comentarii despre iudaizatori:
-vă hărţuiesc ca să vă facă să vă circumcideţi,
-sunt laşi, le este frică de persecuţie,
-sunt ipocriţi, cer circumcizia dar nu zic nimic de celelalte legi,
-sunt lăudăroşi (se laudă cu cei ce i-au tăiat ei împrejur).

*Lauda ap.Pavel: ferească Domnul să mă laud cu altceva decât cu Crucea lui Hristos. Martirii creştini au murit cu bucuria lui Isus pe buzele lor, ei au înţeles bine ce putere aduce crucea, Mântuitorul lor mort pe o cruce, şi înviat.

v.17 Suferinţele lui Pavel – stigmata – semn, răni. Iudaizatorilor, voi aveţi semnul cicumciziei, dar priviţi ce semne am eu. Vreţi semne, priviţi la trupul meu. Pavel şi-a demonstrat loialitatea faţă de Hristos, prin suferinţele sale.
Pavel a spus tot ce trebuia spus, de acum problema rămâne a galatenilor. Se vor întoarce ei la harul lui Dumnezeu, sau vor continua cu iudaizatorii? Nici măcar el nu ştia răspunsul.

* Valoarea de durată a cărţii Galateni !
- imposibilitatea mântuirii prin eforturi proprii,
- învăţăm din această carte pericolul omniprezent al greşelilor doctrinare,
- învăţăm necesitatea absolută a harului lui Dumnezeu,
- valoarea libertăţii creştine – umblarea prin Duhul. Urmează-L pe El, luptele te vor ajuta să creşti, laudă-te numai cu Crucea lui Hristos, ţine ochii aţintiţi la El, pentru că astfel vei rămâne pe drumul cel bun, şi vei fi la locul potrivit. Amin!